

ваме и съ тия лица, но ако тѣхното количество е голѣмо, то обикновенно казваме, че обществото още не е сжзрѣло и може да уважава това щото би трѣбало да презира.

За честолюбивите хора обществото въобще говори: „тоя и тоя човѣкъ е неправилен на народътъ голѣмо добро, но това добро е за насъ твърде скъпо.“ За сребролюбивите хора казватъ: „той е богатъ и сичко може да направи; но душата му е подла и сърцето звѣрско. Да пази господъ отъ такива хора!“ Знаятъ тѣхните лошабини и пакъ ги почитатъ! Честолюбците искатъ да бѣдатъ народни диктатори, да повѣлѣватъ на народътъ, да накарватъ другите да уважаватъ мнѣнието имъ, да имъ не противорѣчатъ, и да са награждаватъ отъ народътъ царски; а сребролюбивите хора желаятъ да държатъ сичкиятъ свѣтъ въ рѣката си, а свѣтътъ да преклонява колѣните си предъ тѣхно високопре-